

P. G. Nagol
[Signature]

Przemyśl, dnia 08 września 2016r.

DECYZJA

Na podstawie art.138§2 w związku z art.77§1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r., - Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2016r., poz.23) a także art.50ust.1 w zw. z art.54 ustawy z dnia 27 marca 2003r., o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. z 2015r., poz. 199 ze zm.) po rozpatrzeniu odwołania P4 sp. z o.o. w Warszawie działającej za pośrednictwem pełnomocnika Tomasza Bobrowskiego, od decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Kańczuga nr RG.6733.02A.2014.GM z dnia 28 lipca 2016r., w przedmiocie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Przemyślu w składzie:

Przewodniczący: - Jan Kalita
Członek (spr.): - Katarzyna Zagulak
Członek: - Janina Gawlik

na posiedzeniu w dniu 08 września 2016r., postanowiło:

u c h y l i ć

**decyzję Burmistrza Miasta i Gminy Kańczuga nr RG.6733.02A.2014.GM z dnia 28 lipca 2016r.
i przekazać sprawę organowi I instancji do ponownego rozpoznania**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 10 lutego 2014r., Pan Tomasz Bobrowski działający na rzecz P4 sp. z o.o. w Warszawie wystąpił do Burmistrza Miasta i Gminy Kańczuga z prośbą o ustalenie warunków lokalizacji na działce nr 749 położonej w obrębie 0015 Kańczuga - inwestycji celu publicznego pn. cyt. „budowa bezobsługowej stacji bazowej telefonii komórkowej sieci PLAY o numerze PRW6001C”. Do wniosku dołączono: kopię mapy zasadniczej ze wskazaniem granic terenu objętego wnioskiem; rysunek określający gabaryty wieży; pełnomocnictwa ogólne i substytucyjne.

Burmistrz Miasta i Gminy Kańczuga w drodze obwieszczenia z dnia 06 marca 2014r., poinformował społeczeństwo o wszczęciu postępowania w sprawie, możliwości składania uwag i wniosków. Informację o planowanej inwestycji (zawiadomienie nr RG.6733.02A.2014.GM) organ administracji przesłał także do właścicieli nieruchomości sąsiednich.

Na tym etapie postępowania zastrzeżenia złożył Pan Tadeusz Pukała, który w piśmie z dnia 14 marca 2014r., oraz 04 kwietnia 2014r., nie zgodził na realizację inwestycji przy swojej nieruchomości. Budowie nadajnika sprzeciwiła się także Pani Henryka Rochacka (pismo z dnia 15.03.2016r. oraz z dnia 07.04.2014r.). Dnia 15 marca 2016r., a także 11 kwietnia 2014r., Pan Henryk Pukała przedłożył w UMiG Kańczuga listę osób, które nie wyraziły zgody na budowę stacji telefonii komórkowej.

Pełnomocnik Inwestora dnia 04 września 2014r., wyraził swoje stanowisko w sprawie oraz dołączył do akt kwalifikację przedsięwzięcia wraz z analizą rozkładu pól elektromagnetycznych wokół stacji, z której wynika, że planowane przedsięwzięcie nie wymaga uzyskania decyzji środowiskowej.

Działając z urzędu dnia 24 września 2014r., postanowieniem nr RG.6733.02A.2014.GM organ administracji zawiesił prowadzone postępowanie lokalizacyjne - na okres 12 miesięcy (do czasu sporządzenia mpzp), które następnie podjęto w dniu 12 lutego 2015r., (postanowienie nr RG.6733.02A.2014.GM).

Projekt decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego sporządziła Pani Alicja Strojny uprawniony urbanista. Osoba ta także wykonała analizę funkcji oraz cech zabudowy i

zagospodarowania terenu (na miesiąc luty 2015). W jej ustaleniach stwierdzono, iż działka nr ew. 749 jest niezabudowana. Działki sąsiednie nr ew.: 748, 750, 746/2, 746/5, 746/4, 751/3, 789/15 są zabudowane budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi. Działki nr ew.: 746/3, 747, 751/4 pozostają obecnie niezainwestowane. Teren inwestycyjny posiada dostęp do drogi publicznej kategorii wojewódzkiej (dz. nr 1863) poprzez drogi wewnętrzne w działkach nr 769 i 770. Teren działki nr 749 nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze. Na działkach objętych wnioskiem, nie istnieje potrzeba wprowadzania zakazów, nakazów czy ograniczeń w zagospodarowaniu terenu wynikających z przepisów szczególnych (z wyjątkiem obszarów górniczych).

Zawiadomieniem z dnia 14 lipca 2016r., poinformowano strony o zakończeniu postępowania w sprawie i możliwości zaznajomienia się z całością dokumentacji. Pan Tadeusz Pukała kolejny raz (data wpływu pisma do UMiG Kańczuga) nie wyraził swojej zgody na realizację przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego.

W dniu 28 lipca 2016r., Burmistrz Miasta i Gminy Kańczuga decyzją nr RG.6733.02A.2014.GM odmówił ustalenia warunków lokalizacyjnych dla wnioskowanej inwestycji. W uzasadnieniu zauważył, iż z wnioskiem o budowlane przeznaczenie terenów działek siadujących z terenem planowej lokalizacji stacji bazowej telefonii komórkowej występowali właściciele nieruchomości otaczających działkę wnioskowaną pod inwestycję. Ponadto z kolejnymi wnioskami o ustalenie warunków zabudowy na tym terenie dla potrzeb zabudowy mieszkaniowej, jednorodzinnej występowali kolejni zainteresowani mieszkańcy gminy. Wniosek inwestora pozostaje w sprzeczności z wnioskami, z którymi występowali mieszkańcy planując zabudowę mieszkaniową na terenach sąsiadujących z działką wnioskowaną do zabudowy. Z tego względu nie można pominąć przepisu zawartego w art.3 obowiązującej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w którym określono, że ustalając przeznaczenie terenu lub określając potencjalny sposób zagospodarowania i korzystania z terenu, organ waży interes publiczny i interesy prywatne, w tym zgłaszane z postaci wniosków i uwag, zmierzające do ochrony istniejącego stanu zagospodarowania terenu, jak i zmian w zakresie jego zagospodarowania.

Zamiaty inwestycyjne mieszkańców i właścicieli terenów położonych w otoczeniu działki wnioskowanej do zabudowy, planujących zabudowę mieszkaniową, jednorodzinną na działkach usytuowanych w sąsiedztwie i w zasięgu obszaru lokalizacji inwestycji celu publicznego, zostały udokumentowane uzyskaniem przez nich decyzji o ustaleniu warunków zabudowy, jak również rozpoczęciem budowy. Planowana lokalizacja stacji bazowej telefonii komórkowej z realizowaną i planowaną do realizacji zabudową mieszkaniową, jednorodzinną wywołuje konflikt pomiędzy interesem inwestora a interesami mieszkańców i właścicieli terenów.

W ocenie organ I instancji przy rozpatrywaniu wniosku Spółki P4 należało ocenić interes publiczny i interesy prywatne, biorąc również pod uwagę treść art. 3 ww. ustawy w odniesieniu do przepisów odrębnych i skutków finansowych, które poniesie gmina po wydaniu decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, w tym: zasady lokalizowania inwestycji telekomunikacyjnych, określone w Ustawie z dnia 7 maja 2010r. o wspieraniu usług i sieci telekomunikacyjnych i możliwość wystąpienia nieznacznego oddziaływania na otoczenie inwestycji (zapis zawarty w art. 46 ust. 2 i 3 ustawy nie zaprzecza, że lokalizacja inwestycji celu publicznego z zakresu łączności pozostaje w sprzeczności z przeznaczeniem terenu na cele zabudowy jednorodzinnej i może wystąpić jej nieznacznego oddziaływanie), możliwość ponoszenia przez gminę kosztów związanych z ewentualnym odszkodowaniem z tytułu braku możliwości realizacji inwestycji przez inwestora wskutek uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z przeznaczeniem terenów objętych granicami uchwały o przystąpieniu do sporządzenia tego planu, ponieważ zgodnie z uchwałą teren będzie przeznaczony w szczególności na cele zabudowy mieszkaniowej, jednorodzinnej.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodził się Pan Tomasz Bobrowski poddając je kontroli instancyjnej SKO w Przemyślu. W treści pisma z dnia 13 sierpnia 2016r., zwrócił uwagę na błędne stanowisko organu I instancji. Decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Kańczuga zarzucił:

1. naruszenie przepisów postępowania, a w szczególności: art. 7, art. 77, §1 oraz art. 107, §3 k.p.a. poprzez brak prawidłowego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy i rozpatrzenia zgromadzonych w sprawie dowodów, brak szczegółowego wyjaśnienia, dlaczego zdaniem organu I instancji inwestycja Spółki „pozostaje w sprzeczności” z planami inwestycyjnymi mieszkańców; niewyjaśnienie na jakiej podstawie prawnej przyjęto, że nastąpi zmiana wartości okolicznych nieruchomości i nie określono konkretnych wartości takiej zmiany - w tym na podstawie jakich dowodów i przepisów organ administracji dokonał przedmiotowych ustaleń; art. 2 i 7 Konstytucji

Rzeczypospolitej Polskiej w zw. art. 6 k.p.a., 7 oraz 8 k.p.a. poprzez nie działanie przez Burmistrza Miasta i Gminy Kańczuga w niniejszym postępowaniu w granicach i na podstawie przepisów prawa, nie stanie na straży zasady praworządności oraz prowadzenie niniejszego postępowania w taki sposób, iż nie budzi to zaufania do organów władzy publicznej m.in. sporządzeniu projektu decyzji ustalającej lokalizację inwestycji celu publicznego a następnie wydanie decyzji odmawiającej wnioskowi P4,

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, to jest: art. 56 u.p.z.p. poprzez wydanie decyzji odmownej w sytuacji, gdy zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi; art.3 u.p.z.p. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie jako przepisu odrębnego uzasadniającego odmowę ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego; art. 46 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010r., o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych poprzez zastosowanie w niniejszej sprawie.

W konsekwencji powyższego odwołujący wniósł o: uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i w tym zakresie wydanie orzeczenia co do istoty sprawy tj. wydanie decyzji ustalającej lokalizację inwestycji celu publicznego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji - równocześnie z wystąpieniem przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze o nadzór prokuratorski nad postępowaniem prowadzonym przez organ instancji.

Po rozpatrzeniu odwołania Samorządowe Kolegium Odwoławcze rozstrzyga co następuje:

Zaskarżone rozstrzygnięcie jako nieprawidłowe pod względem formalno-prawnym należało uchylić. Złożone odwołanie jako w przeważającej mierze słuszne należało uwzględnić z powodów podanych poniżej.

Zgodnie z naczelną zasadą procesu administracyjnego art.6 kpa organy administracji działają na podstawie przepisów obowiązującego prawa. Działanie na podstawie prawa w postępowaniu administracyjnym obejmuje dwa zasadnicze elementy a mianowicie ustalenie przez organ administracji zdolności prawnej do prowadzenia postępowania w danej sprawie oraz zastosowanie przepisów prawa materialnego i przepisów prawa procesowego przy rozpoznaniu i rozstrzygnięciu sprawy.

Problematykę będącą przedmiotem niniejszego postępowania regulują przepisy ustawy z dnia 27.03.2003r., o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. z 2015r., poz. 199 ze zm.). Kwestie proceduralne rozstrzygają przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960r., - Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2016r., poz.23).

W przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu – jeżeli chodzi o lokalizację inwestycji celu publicznego - ustala się w drodze decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego (art.4ust.2pkt.1 i art.50ust.1upzp oraz art.46ust.3 i art.47 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych).

W myśl art.2pkt.5upzp, przez inwestycję celu publicznego należy rozumieć działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), a także krajowym (obejmującym również inwestycje międzynarodowe i ponadregionalne), bez względu na status podmiotu podejmującego te działania oraz źródła ich finansowania, stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2014 r. poz. 518 z późn. zm.). Do nich zalicza się m.in. budowę obiektów łączności publicznej. Pod podjęciem łączności publicznej rozumieć zaś należy infrastrukturę telekomunikacyjną służącą zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów prawa telekomunikacyjnego (art.4pkt.18ugn), czyli usługę telekomunikacyjną dostępną dla ogółu użytkowników (art. 2 pkt 31 Prawa telekomunikacyjnego). Tak więc lokalizację stacji bazowej telefonii komórkowej uznać należy realizację inwestycji celu publicznego.

Wniosek inwestora powinien spełniać wymagania określone w art.52ust.2upzp. Obowiązkiem organu prowadzącego postępowanie jest przed wydaniem decyzji dokonanie analizy: 1) warunków i zasad zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy, wynikających z przepisów odrębnych; 2) stanu faktycznego i prawnego terenu, na którym przewiduje się realizację inwestycji (art.53ust.3upzp). Decyzja lokalizacyjna powinna zaś spełniać, poza wynikającymi z Kpa, wymagania określone w

art.54upzp. **Podkreślić także należy, że nie można uzależnić wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego od zobowiązania się wnioskodawcy do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków (art.52ust.3upzp). Nie można też odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, jeżeli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi, a przepis art.1ust.2 nie może stanowić wyłącznej podstawy odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego (art. 56 Upzp).** Decyzja ta ma zatem charakter związany, a nie uznaniowy. Spełnienie wymagań określonych w prawie obliuguje właściwy organ do wydania decyzji lokalizacyjnej.

Nie ulega wątpliwości, że kontrolowane postępowanie planistyczne nie było poprzedzone postępowaniem w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, o którym mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 z późn. zm.). Analiza charakterystyki planowanej inwestycji przez pryzmat przepisów ww. ustawy oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wskazuje jednak na prawidłowość stanowiska właściwych w niniejszej sprawie organów, że procedura taka nie była wymagana (§2pkt.7 i §3pkt.8 rozporządzenia). Określone we wniosku Spółki P4 parametry planowanej inwestycji nie przekraczają wartości określonych w rozporządzeniu, a organy treścią tego wniosku były związane. Ustalenia te potwierdza także dostępny materiał i wynikające z niego parametry inwestycji: mocy planowanych do zamontowania anten oraz odległości miejsc dostępnych dla ludności.

Teren inwestycji nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, nie wymaga jednak uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia (art. 50 ust. 1 i art. 61 ust. 1 pkt 4 Upzp w zw. z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych). Jak ustalił Burmistrz Miasta i Gminy Kańczuga teren działki nr 749, obr. 0015 Kańczuga planowany do zabudowy nie jest zabudowany. Teren działek sąsiednich tj. nr 748, 751/4, 754/3, 737/6, 746/2, 746/4, 746/3, 746/5, 747, 750, 787/2, 787/3, 787/4, 789/15, 789/16, 789/17, 789/10, 789/11, 789/12 obr. 0015 Kańczuga także nie jest zabudowany. Teren działki nr 769, obr. 0015 Kańczuga, stanowi teren drogi wewnętrznej, gminnej. Teren działki nr 770, obr. 0015 Kańczuga, stanowi teren drogi wewnętrznej, gminnej, włączonej do drogi publicznej, wojewódzkiej (dz. nr 1863). Obszar inwestycyjny ma możliwy dostęp do drogi publicznej, wojewódzkiej nr ewidencyjny dz. 1863 poprzez drogi wewnętrzne nr ewid. dz. 769, 770. Teren nr 749, obr. 0015 Kańczuga planowany do zabudowy jest terenem niezabudowanym i obejmuje grunty rolne oznaczone jako R II.

W rozpoznawanej sprawie organ administracji publicznej I instancji dopuścił się naruszenia przepisów art.7, art.8, art.77§1 i art.80kpa. W myśl bowiem pierwszej z powołanych norm, w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności i podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Przepis ten nakazuje podejmowanie wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia rzeczywistego stanu faktycznego sprawy. Oznacza, to, iż organy administracji publicznej mają obowiązek dążenia do prawdy obiektywnej, będąc zobligowane do zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego. Nadto organ administracji jest zobowiązany do podejmowania wszelkich kroków zmierzających do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i powinien prowadzić postępowanie w taki sposób, aby pogłębić zaufanie obywateli do państwa (art.8kpa). Obowiązek ten jest realizowany dzięki nakazowi zebrania i wyczerpującego rozpatrzenia całego materiału dowodowego (art.77§1kpa).

Oznacza to, że materiał dowodowy, zebrany w sprawie powinien być kompletny, tj. dotyczyć wszystkich okoliczności faktycznych, które mają znaczenie w sprawie. Organ administracji publicznej ocenia bowiem na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art.80kpa.). Stosownie do treści art.53ust.3 ustawy, właściwy organ w postępowaniu związanym z wydaniem decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego dokonuje analizy: 1) warunków i zasad zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy, wynikających z przepisów odrębnych; 2) stanu faktycznego i prawnego terenu, na którym przewiduje się realizację inwestycji.

Analiza treści zaskarżonej decyzji wykazała, iż nie spełnia ona przedstawionych wymogów. Stosownie do treści przepisu §9ust.1-4 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. - w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1588), warunki i wymagania dotyczące nowej zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się w decyzji o warunkach zabudowy, zawierającej część tekstową i graficzną. Wyniki analizy, o której mowa w §3ust.1, zawierające część tekstową i graficzną, stanowią załączniki do decyzji o warunkach

zabudowy. Część graficzną decyzji o warunkach zabudowy oraz część graficzną analizy, o której mowa w §3ust.1, sporządza się na kopiach mapy, o której mowa w art.52ust.2pkt.1 ustawy, w czytelnej technice graficznej zapewniającej możliwość wykonywania ich kopii. Część graficzną analizy, o której mowa w §3ust.1, sporządza się z uwzględnieniem nazewnictwa i oznaczeń graficznych stosowanych w decyzji o warunkach zabudowy.

W świetle przytoczonych regulacji prawnych podnieść należy, że załączniki do decyzji o warunkach zabudowy, określone w §9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury, stanowią integralną część tej decyzji. Analiza, o której mowa w art.53ust.3pkt.1u.p.z.p. obejmuje m.in. ustalenie aktualnego stanu zagospodarowania i zabudowy nieruchomości. Polega ona na stwierdzeniu zgodności zamierzenia inwestycyjnego z obiektywnym porządkiem prawnym. W konsekwencji organ powinien zbadać ustawodawstwo w zakresie materialnego prawa administracyjnego, aby ustalić unormowania obejmujące obszar planowanej inwestycji oraz unormowania dotyczące charakteru samej inwestycji, ze względu na jej typ. Na podstawie tych regulacji zawartych w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz ustawach szczególnych, a także aktów wydanych na ich podstawie, organ prowadzący postępowanie ma obowiązek określić warunki i zasady zagospodarowania terenu. Poza tym obowiązek dokonania określonej analizy jest istotnym, a zarazem niezbędnym w sprawie elementem, gdyż decyzja o lokalizacji inwestycji celu publicznego indywidualizuje przeciw sytuacji prawną inwestora, dając mu prawo do wykonania wnioskowanej inwestycji w określonym w decyzji miejscu. Analiza, o której mowa w tym przepisie powinna być sporządzona przed sporządzeniem projektu decyzji, bowiem jej wnioski powinny być zawarte w uzasadnieniu przyszłego rozstrzygnięcia.

Jak stwierdzono na podstawie zebranego w aktach sprawy materiału dowodowego - projekt decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego sporządziła Pani Alicja Strojny, która to wykonała również analizę funkcji oraz cech zabudowy i zagospodarowania terenu (uwzględniając stan faktyczny na miesiąc luty 2015). Burmistrz Miasta i Gminy dołączył do akt sprawy decyzje o warunkach zabudowy (6 szt.) wydane dla terenu sąsiedniego w dniach 22.06 - 21.08.2016r., w stosunku do obszaru inwestycyjnego i już ten fakt wskazuje, że ustalenia Analizy pozostają nieaktualne.

W wyroku sygn. akt II OSK 1141/11 z dnia 23.10.2012r., LEX nr 1234130 Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, iż *"wydanie decyzji o warunkach zabudowy bez jednego z obligatoryjnych załączników, który stanowi jej integralną część, stanowi o istotnym naruszeniu przepisów postępowania administracyjnego mogącego wywrzeć istotny wpływ na wynik sprawy i tym samym uzasadnia uchylenie decyzji"*.

Zaskarżone rozstrzygnięcie organu I instancji jest w ocenie Kolegium nieprawidłowe z punktu widzenia zgodności z prawem. Postępowanie wyjaśniające wprawdzie przeprowadzono, ale w sposób naruszający normy procesowe. Celem naprawienia błędów proceduralnych sprawa wymaga ponownego rozpoznania. Decyzja organu I instancji została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. SKO w Przemyślu zwraca także uwagę, iż obowiązujące rozwiązania prawne nie przewidują kompetencji Kolegium do zwracania się do jednostek Prokuratury o objęciem nadzorem postępowań administracyjnych.

Z uwagi na powyższe postanowiono jak w sentencji.
Decyzja niniejsza jest o s t a t e c z n a.

Stronom przysługuje prawo zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, w terminie 30 dni od jej otrzymania. Skargę składa się za pośrednictwem SKO na adres: Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Przemyślu, 37-700 Przemyśl, ul. Borelowskiego 1.

Przewodniczący -
Członek -
Członek -

Otrzymują:

1. P. Tomasz Bobrowski zam. Tarnowskie Góry, ul. Wiśniowa 2
2. P. Stanisław Koprowicz, P. Romana Koprowicz, zam. Kańczuga, ul. 11 Listopada 13

3. P. Henryka Rochacka zam. Kańczuga, ul. 11 Listopada 24/6
4. P. Wojciech Rut, P. Katarzyna Rut zam. Kańczuga, ul. 11 Listopada 2
5. P. Józef Dzimira, P. Bernarda Dzimira zam. Kańczuga, ul. Okulickiego 4
6. P. Tadeusz Pakuła zam. Wierzbna 15
7. P. Danuta Kulas zam. Kańczuga, ul. Wolności 38
8. Starosta Przeworski
9. PZMiUW w Rzeszowie, Jarosław ul. Traugutta 6
10. OUG w Krośnie ul. AK 3
11. Burmistrz Miasta i Gminy Kańczuga (także z prośbą o publikację w drodze obwieszczenia)
12. a.a.